

zabraniti stezo v Novipazar, Srbom pa skušajo odvzeti kos lani priborjene zemlje. Kakih 1000 Albanov je torej 18. aprila vdrlo na Srbsko, grozno plenilo in požigalo ter vzelo mesto Kuršumlje. Toda brž prilomasti 5 bataljonov redne srbske vojske s kanoni in iztira nesramne lupeže. Sultanu pa je knez Milan telegrafiral, da bo vojsko poslal celó v turško zemljo kaznovat Albancev, če ne bo on zamogel svojih divjakov krotiti. Bolgari so v v Plevni našli 24.000 pušek najboljšega angleškega dela, koje je ovo leto Osman-paša bil ondi skril. Napadnik na ruskega carja se imenuje Solovijev in je bil ud 12 zarotnikov, ki so se vsi zakleli carja ubiti. Katerega žreb zadene, ta mora sklenjeno storiti, če ne, ga vsak izmed ostalih 11sterih ima umoriti. V Moskvi je velika povodenj. Generali Todleben, Gurko in Melikov so dobili neomejeno pravico preganjati nihiliste in skrivne zarotnike. V hvalisanej Nemčiji še vedno preganjajo katoličane, skoro vsi škofijski sedeži in 1000 župnij je brez pastirjev. V Parizu obhajajo francoski katoličani sijajn shod, pri katerem so sklenoli trdno zagovarjati svobodo sv. Cerkve in krščanskih šol. Veliko hrupa dela to, da je mesto Bordeaux izvolilo glasovitega socialista Blanquija za poslanca. Blanqui je v ječi. Angleži se v Afganistanu uže dolgo nikamor ne ganejo. Tem hujše se borijo v Afriki z Zulu-Kafri pa vidno nesrečno. Na 2 krajema bil je krvav boj. Oberst Wood se je 27. 29. in 30. marca klal s Bozuti in zgubil mnogo ljudi in živine. Prisiljen je pomikati se nazaj. General Chelmsfeld je pa iste dneve skušal v Ekowenu zaprtega obersta Pearsona oteti. Temu je 500 ljudi uže zbolelo, živeža je pomanjkavalo, v okolici pa je 30.000 divjakov nanj prežalo. Sila bila je skrajna. Sedaj udari Chelmsfeld nad sovražnika, prodré srečno do Ekowena in ga vzeme pod svojo obrambo. Toda v Ekowenu ostati ni kazalo. Preveč je vrelo sovražnika iz vseh strani. Na to sklenejo Angleži Ekowen razdreti, zapustiti in se pomikajo sedaj proti morju nazaj. Mnogo oficirjev in vojakov jim je palo!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XVIII. Besedoval bi še bil rad dalje z vnetim turčinom, ko bi ne bil dotekel čas, v katerem je trebalo na odhod misliti. Prav za prav nas je pa od mize spravil neprijeten dogodek. Sreballi smo ravno kavo, ko prisopiha hlapec v sobo in hripavo v pretrganih stavkih naznanja nesrečo: uh! uh! vranca remenje potrgala, uh! vrtno ograjo preskočila, uh! in jo v šumo pobliskala. Uh! beg! uh! Ubogega bega je ta glas tako preplašil, da je hotel koj skozi okno na vrt skočiti

in jo za vrancema naplesti; ali župnik ga je umiril češ, da konja nimata nikam pobegniti. Med tem, ko so drugi domači za konjema letali, ogledal sem si jaz majhno cerkvico. Ona je podolgovata in se v ničem ne loči od navadne hiše. Altar ima le eden in še ta je več ko priprost, reven in siromašen. Cerkva nima zvonika, ne zvona, ne orgelj, ne podob svetih, ne prižnice, niti lepih mešnih paramentov. Pri nas je najrevnejša kapelica lepša in bolje priskrbljena s potrebnimi rečmi, nego ta župna cerkva, posvečena Marijinemu vnebozetju. Postavljena je bila l. 1859. v slogu (?) vsakdanjih bosanskih koč, na samotnem kraju sredi goste šume, da besni turčini ne bi znali, kje da se opravlja sv. meša. Župljani, 2700 duš, so raztrošeni po 21 večjih in manjših krajih. Najdalji imajo 5 ur hoda do cerkve. Župnik č. o. Antonij Musić, sorodnik slavnoznanega župnika Musića, poveljnika hrabre hercegovačke krščanske čete, ki je mnogo pripomogla našej vojski k zmagi nad mohamedanskimi vstaši, župnik pravim, ljubi očetovski svoje ovčice in one ljubijo njega. Pa vsaj jim je tudi vse: učitelj, sodnik, svetovalec, tolažitelj, dobrotnik, prijatelj, zdravnik. Njegovo dobrotljivost sem tudi jaz obilo okusil. Pred odhodom mi je napolnil bisage (keše), ki so visele na vsakej strani sedla, s češpljami, belim kruhom, 2 flaškama ravno namolzenega mleka, suhim volovskim jezikom, reči ki se v tem času nijso dovolj drago dale poplačati. Oni jezik sem hranil na dno svoje mavhe kot „železno zalogo“ za najhujše sile. Kaka slast je bil košček tega jezička, ko po cele dni nij bilo dobiti poštenega grizljaja. Še le v Sarajevu mi je zadnji „falaček“ zamašil prazni želodec.

Ko smo se domov vračali, bil je beg ves spremenjen. Motovilil se je vedno okoli mene ter je še to in ono pozvedaval. Ko smo prijahali iz temne hoste na zeleno dolinico, jel je glasno popevati, da se je jek daleč na okrog razlegal. Svojega žrebca je dražil z obročnatim strmenom (babračlijo), da je v nebo skakal. Sedaj ga je pognal, da se je od zemlje kadilo in podkove po kamenju iskre kresale, sedaj je zopet na ednem mestu ž njim plesal, da se mu je menda po glavi vrtelo. Konjič je hudo rezgetal, take muhe in igrače je ž njim počenjal. Tega vranca menda misli narodni bosanski pesnik, ko poje: „U nos zviždje, u nebesa skače, — Izpod noguh živa vatra sieva, — A na usta mavi plamen fista, — Vas bielijem pienom zapienio.“

Ne vem, zakaj je bil beg popoldne tako vesel, prijazen, gostobeseden, ko še jutro na stavljena vprašanja nij hotel dostojno odgovarjati. Solnce je že zahajalo in Žepečke kočé so metale dolge skrivnostne, rogljaste tenje, ko smo zjašili svoje konje pri očetu Stjepanu. Toplo sem se zahvalil dragemu bratu Mateju Baljiću, ki mi je danes skazal toliko prijaznost, da me je spremljal gor in dol. Čitatelj! zapomni si to ime. Ž njim še bova marsikaj veselega doživela, če ne v Žep-

čah, pa v Sarajevu. Izleta na Osovo ne bom tako lahko zabil. Ž njim se mi je ponudila lepa prilžnost, opazovati bosanske običaje, šege in navade. Turčin se mi je pokazal od senčne in solnčne strani. Zraven sem še danes prvokrat, odkar sem zapustil Brod, po človeški „maneri“ obedoval. Prišedši v tabor osrečil sem tudi tovarše s prinesenimi rečmi, da so župnikovo velikodušnost in gostoljubnost tje gor v svitle zvezde kovali in še nad nje povelicevali. A o suhem volovem jeziku sem molčal. (Dalje prih.)

Smešničar 17. Mlad in močen človek poprosi ob vročem poletnem dnevi nekega gospoda za „dar božji“. Gospod ga pokrega rekoč: tako mlad človek, pa berači. Delat pojdi! Berač mu odvrne: oh, gospod, v takem vročem vremenu ni nič z mojim rokodelstvom! Sedaj postane gospod radoveden in vpraša: „no, kakšno rokodelstvo znaš?“ „Sneg metati“, mu reče berač. J. Duh.

Razne stvari.

(Najpripravišmo zahvalo) za velikodušno ustanovnino 10.000 gld. dekliške, pod vodstvom šolskih sester stoječe, šoli Celjske okolici darovano izrekajo milostljivemu knezu in škofu.

Celjski farani in šolske sestre.

(Prečastitemu g. dr. Matiju Robiču) častnemu kanoniku in doslužnemu vseučeliškemu profesorju v Gradcu je izrekel preč. kn. šk. konzistorij v posebnem listu v imenu cele Lavantinske škofije dolžno zahvalo za velikodušno podporo 1000 gold., za naše dijaško semenišče darovano.

(V spomin srebrnej poroki cesarjevej) je preč. g. dekan in kanonik Anton Žuza daroval 50 fl. dijaškemu semenišču.

(Konferenca sv. Vincencija) v Mariboru prosi milodarov, bodi denar, bodi hrana za uboge. Plačnik je Bog!

(Pomiloščen) od cesarja je J. Gselmann, morivec lastnega očeta v Radvanju blizu Maribora. Zaprt bo svoje žive dni.

(Egipčanska bolezen ošes) prikazala se je pri nekeji rodbini v Slov. Gradcu.

(Porotniki) so v Celje pozvani na 19. maja. Med 36 je 14 Mariborčanov!

(Roparja in tolovaja) v Šmariji, Franca Jagodiča iz Zibike, so prejeli in v Celje odgnali.

(† Dva narodnjaka slovenska umrla) sta na Kranjskem, pisatelj č. g. Janez Parapat in g. P. Kozler v Ljubljani.

(Obsojeni) so Janez Majcen na 8 mesecev v težko ječo, Franc Kajnih 18 mesecev težke ječe, Jakob Slavič 1 mesec v ječo.

(Dijaško semenišče) obhaja spomin srebrne poroke Nju veličanstev dne 24. popoldne ob 5. po sledečem načrtu: 1. Slovesne litanije z blagoslovoma; pred drugim blagoslovom nagovor do gojencev in „Te Deum“. 2. V obednici: Prolog.

3. Hymna o srebrni poroki Nju veličanstev, samospjev s spremljanjem glasovira, od D. Fajgeljna. 4. Deklamacija: Rudolf von Habsburg. 5. J. Miklosich: Hoch Oesterreich, hoch! zbor. 6. Deklamacija: Pesem o zvonu. 7. Zvonikarjeva, zbor. 8. „Giroflé-Giroflá“, igra na glasovir. 9. Igra na flauto iz opere „Lucrezia Borgia“. 10. Volkshymne od Haydna.

(Spremembe v Lavantinski škofiji). Č. g. J. Zdravec je postal župnik pri sv. Ožvatu ob Dravi; č. g. Fr. Ozmec, župnik v Wurmbergu je hudo zbolel. Prestavljeni so čč. gg. kaplani: J. Črnko k sv. Mariji v Wurbergu; — V. Kolar v Frajham; M. Šmid k Mariji Snežni na Velki. Kaplanija pri sv. Rupertu nad Laškimi ostane začasno izpraznjena.

Listič opravištva G. Kupčič naročnino prejeli.

Loterijne številke:

V Trstu 19. aprila 1879: 13, 16, 15, 23, 66.
V Lincu 28, 33, 37, 67, 65.
Prihodnje srečkanje: 3. maja 1879.

Cerkvena dela.

Podpisani se priporočujem čestitim cerkvenim predstojništvom za vsakovrstno opravilo stavbarsko, podobarsko in pozlatarsko. Izdelujem dotične reči iz nova pa stare tudi popravljam po najnižji ceno. Za izvrstno delo sem porok. Izdelujem tudi vsako mizarsko delo in priporočujem posebno cerkveni, mizarsko spravo v vsakem zahtevanem zlogu, potem ornamenta iz gipsa.

Janez Čuvan,

cerkveni mizar, podobar in pozlatar.

3—3

Urbanska ulica v Mariboru številka 8.

Živinski sejmi

pri sv. Antonu v Sl. goricah
28. aprila, 22. junija in 13. septembra (sobota pred ruško nedeljo). Vabijo se kupci in prodajalci prav lepo.

4—4

Javna dražba

bo v Kamei pri Mariboru v torek 29. aprila ob 9. uri zjutraj, pri kateri se bo prodavala zapuščina rajnega č. g. župnika: pohištvo, obleka, živila in vino raznih letin.

Sejem

živinski in kramarski v Veržaju na Murskem polju bo v torek 6. maja.

čah, pa v Sarajevu. Izleta na Osovo ne bom tako lahko zabil. Ž njim se mi je ponudila lepa prilžnost, opazovati bosanske običaje, šege in navade. Turčin se mi je pokazal od senčne in solnčne strani. Zraven sem še danes prvokrat, odkar sem zapustil Brod, po človeški „maneri“ obedoval. Prišedši v tabor osrečil sem tudi tovarše s prinesenimi rečmi, da so župnikovo velikodušnost in gostoljubnost tje gor v svitle zvezde kovali in še nad nje povelicevali. A o suhem volovem jeziku sem molčal. (Dalje prih.)

Smešničar 17. Mlad in močen človek poprosi ob vročem poletnem dnevi nekega gospoda za „dar božji“. Gospod ga pokrega rekoč: tako mlad človek, pa berači. Delat pojdi! Berač mu odvrne: oh, gospod, v takem vročem vremenu ni nič z mojim rokodelstvom! Sedaj postane gospod radoveden in vpraša: „no, kakšno rokodelstvo znaš?“ „Sneg metati“, mu reče berač. J. Duh.

Razne stvari.

(Najpripravišmo zahvalo) za velikodušno ustanovnino 10.000 gld. dekliške, pod vodstvom šolskih sester stoječe, šoli Celjske okolici darovano izrekajo milostljivemu knezu in škofu.

Celjski farani in šolske sestre.

(Prečastitemu g. dr. Matiju Robiču) častnemu kanoniku in doslužnemu vseučeliškemu profesorju v Gradcu je izrekel preč. kn. šk. konzistorij v posebnem listu v imenu cele Lavantinske škofije dolžno zahvalo za velikodušno podporo 1000 gold., za naše dijaško semenišče darovano.

(V spomin srebrnej poroki cesarjeve) je preč. g. dekan in kanonik Anton Žuza daroval 50 fl. dijaškemu semenišču.

(Konferenca sv. Vincencija) v Mariboru prosi milodarov, bodi denar, bodi hrana za uboge. Plačnik je Bog!

(Pomiloščen) od cesarja je J. Gselmann, morivec lastnega očeta v Radvanju blizu Maribora. Zaprt bo svoje žive dni.

(Egipčanska bolezen ošes) prikazala se je pri nekeji rodbini v Slov. Gradcu.

(Porotniki) so v Celje pozvani na 19. maja. Med 36 je 14 Mariborčanov!

(Roparja in tolovaja) v Šmariji, Franca Jagodiča iz Zibike, so prejeli in v Celje odgnali.

(† Dva narodnjaka slovenska umrla) sta na Kranjskem, pisatelj č. g. Janez Parapat in g. P. Kozler v Ljubljani.

(Obsojeni) so Janez Majcen na 8 mesecev v težko ječo, Franc Kajnih 18 mesecev težke ječe, Jakob Slavič 1 mesec v ječo.

(Dijaško semenišče) obhaja spomin srebrne poroke Nju veličanstev dne 24. popoldne ob 5. po sledečem načrtu: 1. Slovesne litanije z blagoslovoma; pred drugim blagoslovom nagovor do gojencev in „Te Deum“. 2. V obednici: Prolog.

3. Hymna o srebrni poroki Nju veličanstev, samospjev s spremljanjem glasovira, od D. Fajgeljna. 4. Deklamacija: Rudolf von Habsburg. 5. J. Miklosich: Hoch Oesterreich, hoch! zbor. 6. Deklamacija: Pesem o zvonu. 7. Zvonikarjeva, zbor. 8. „Giroflé-Giroflé“, igra na glasovir. 9. Igra na flauto iz opere „Lucrezia Borgia“. 10. Volkshymne od Haydna.

(Spremembe v Lavantinski škofiji). Č. g. J. Zdravec je postal župnik pri sv. Ožvatu ob Dravi; č. g. Fr. Ozmec, župnik v Wurmbergu je hudo zbolel. Prestavljeni so čč. gg. kaplani: J. Črnko k sv. Mariji v Wurbergu; — V. Kolar v Frajham; M. Šmid k Mariji Snežni na Velki. Kaplanija pri sv. Rupertu nad Laškimi ostane začasno izpraznjena.

Listič opravištva G. Kupčič naročnino prejeli.

Loterijne številke:

V Trstu 19. aprila 1879: 13, 16, 15, 23, 66.
V Lincu 28, 33, 37, 67, 65.
Prihodnje srečkanje: 3. maja 1879.

Cerkvena dela.

Podpisani se priporočujem čestitim cerkvenim predstojništvom za vsakovrstno opravilo stavbarsko, podobarsko in pozlatarsko. Izdelujem dotične reči iz nova pa stare tudi popravljam po najnižji ceno. Za izvrstno delo sem porok. Izdelujem tudi vsako mizarsko delo in priporočujem posebno cerkveni, mizarsko spravo v vsakem zahtevanem zlogu, potem ornamenta iz gipsa.

Janez Čuvan,

cerkveni mizar, podobar in pozlatar.

3—3

Urbanska ulica v Mariboru šte. 8.

Živinski sejmi

pri sv. Antonu v Sl. goricah
28. aprila, 22. junija in 13. septembra (sobota pred ruško nedeljo). Vabijo se kupci in prodajalci prav lepo.

4—4

Javna dražba

bo v Kamei pri Mariboru v torek 29. aprila ob 9. uri zjutraj, pri katerej se bo prodavala zapuščina rajnega č. g. župnika: pohištvo, obleka, živila in vino raznih letin.

Sejem

živinski in kramarski v Veržaju na Murskem polji bo v torek 6. maja.